

ויפל על צוארו וישקהו

Esav's Embrace of Yaakov and those Mysterious Dots

(1) בראשית לג, א-ה

(א) וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לְאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת:
 (ב) וַיֵּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יְלִדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־לְאָה וְיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים: (ג) וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
 וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שִׁבְעַת פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו: (ד) וַיִּרְץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ:
 (ה) וַיֵּשָׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה לָךְ וַיֹּאמְרוּ הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ:

(2) מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק לד

עשר נקודות בתורה אלו הן. ישפוט ה' ביני וביניך נקוד על י' שבב"ניך מלמד שלא אמרה לו אלא על הגר. ויש אומרים על המטילין מריבה ביני וביניך. [כיוצא בו] ויאמרו אליו איה שרה נקוד על א"ו [שבאליו מלמד] שידועין בה ומבקרין אחריה. [כיוצא בו ולא ידע] בשכבה ובקומה נקוד על ו"ו שבקומה הראשון מלמד שלא הרגיש אלא בעמידתה של צעירה. כיוצא בו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צוארו וישקהו כולו נקוד מלמד שלא נשקו באמת. רבי שמעון בן אלעזר אומר נשיקה זו של אמת וכולן אינן לאמת

(3) ספרי במדבר פרשת בהעלותך פסקא סט

כיוצא בו וישקהו נקוד עליו שלא נשקו בכל לבו ר"ש בן יוחי אומר הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב אלא נהפכו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו

(4) בראשית רבה (וילנא) פרשת וישלח פרשה עח

וירץ עשו לקראתו וישקהו, נקוד עליו אר"ש בן אלעזר בכל מקום שאתה מוצא הכתב רבה על הנקודה אתה דורש את הכתב, הנקודה רבה על הכתב אתה דורש את הנקודה, כאן לא כתב רבה על הנקודה ולא נקודה רבה על הכתב אלא מלמד שנכמרו רחמיו באותה השעה ונשקו בכל לבו, אמר לו ר' ינאי אם כן למה נקוד עליו אלא מלמד שלא בא לנשקו אלא לנשכו ונעשה צוארו של אבינו יעקב של שיש וקהו שיניו של אותו רשע ומה ת"ל ויבכו אלא זה בוכה על צוארו וזה בוכה על שיניו, ר' אבהו בשם ר' יוחנן מיייתי לה מן הכא צוארך כמגדל השן וגו'.

(5) מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק לד

עשר נקודות בתורה אלו הן. ישפוט ה' ביני וביניך נקוד על י' שבב"ניך מלמד שלא אמרה לו אלא על הגר. ויש אומרים על המטילין מריבה ביני וביניך. [כיוצא בו] ויאמרו אליו איה שרה נקוד על א"ו [שבאליו מלמד] שידועין בה ומבקרין אחריה. [כיוצא בו ולא ידע] בשכבה ובקומה נקוד על ו"ו שבקומה הראשון מלמד שלא הרגיש אלא בעמידתה של צעירה. כיוצא בו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צוארו וישקהו כולו נקוד מלמד שלא נשקו באמת. רבי שמעון בן אלעזר אומר נשיקה זו של אמת וכולן אינן לאמת. כיוצא בו וילכו אחיו לרעות א"ת צאן אביהם בשכם נקוד על א"ת מלמד שלא לרעות הצאן הלכו אלא לאכול ולשתות ולהתפתות. כיוצא בו כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן נקוד על אהרן למה מלמד שלא היה אהרן מן המנין. כיוצא בו או בדרך רחוקה נקוד על ה' שברחוקה מלמד שלא היתה דרך רחוקה אלא מן אסקופת עזרה ולחופ. כיוצא בו ונשים עד נופח אשר עד מידבא נקוד על ר"ש שבאשר למה מלמד שהחריבו האומות ולא החריבו המדינות. [כיוצא בו] ועשרון עשרון של יום טוב הראשון של חג הסוכות נקוד עשרון בוי"ו למה מלמד שלא יהא שם אלא עשרון אחד. כיוצא בו הנסרות לה' אלהינו והנגלות לנ"ו ולבנינו. נקוד על לנ"ו ולבנינו ועל ע' שבעד למה **אלא כך אמר עזרא אם יבא אליהו ויאמר לי מפני מה כתבת כך אומר אני לו כבר נקדתי עליהן ואם אומר לי יפה כתבת אעבור נקודה מעליהן:**

(6) בראשית מה, יד

ויפל על-צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על-צואריו:

(7) בראשית מו, כט

ויאסר יוסף מרכבתו ועל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על-צואריו ויבך על-צואריו עוד:

(8) בראשית מח, יא

ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלהים גם את-זרעך:

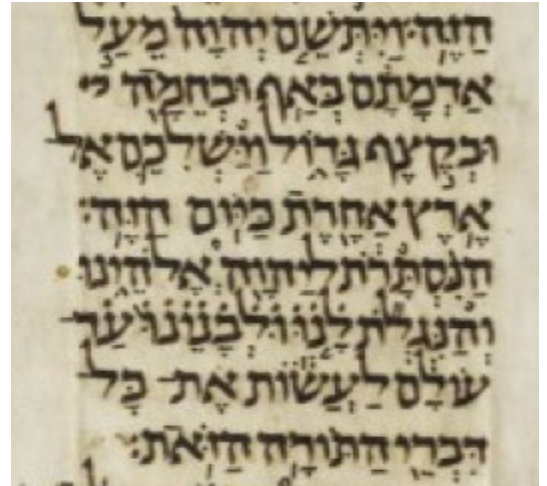
(9) יהושע י, טו-כח

(טו) וישב יהושע וכל ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: (טז) וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: (יז) ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: (יח) ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל-פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמורם: (יט) ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איביכם ונביתם אותם אל-תתנום לבוא אל-עריהם כי נתנם ה' אלהיכם בידכם: (כ) ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד-תמס והשרידיים שרדו מהם ויבאו אל-ערי המבצר: (כא) וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה בשלום לא-חרץ לבני ישראל לאיש את-לשנו: (כב) ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-חמשת המלכים האלה מן-המערה: (כג) ויעשו כן ויציאו אליו את-חמשת המלכים האלה מן-המערה אתו מלך ירושלים את-מלך חברון את-מלך ירמות את-מלך לביש את-מלך עגלון: (כד) ויהי כהוציאם את-המלכים האלה אל-יהושע ויקרא יהושע אל-כל-איש ישראל ויאמר אל-קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את-דגליכם על-צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את-דגליהם על-צואריהם: (כה) ויאמר אליהם יהושע אל-תיראו ואל-תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה ה' לכל-איביכם אשר אתם נלחמים אותם:

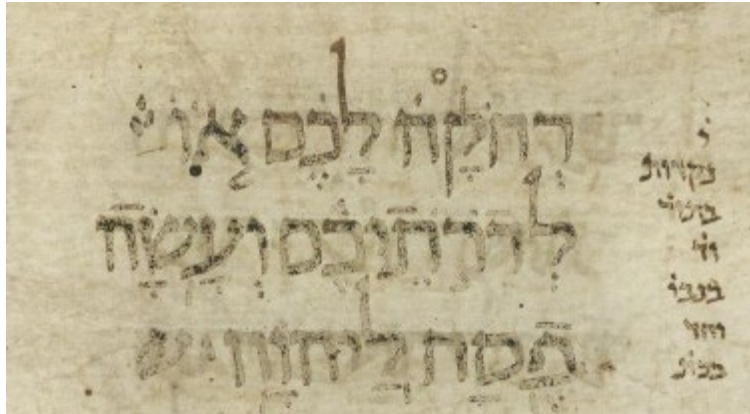
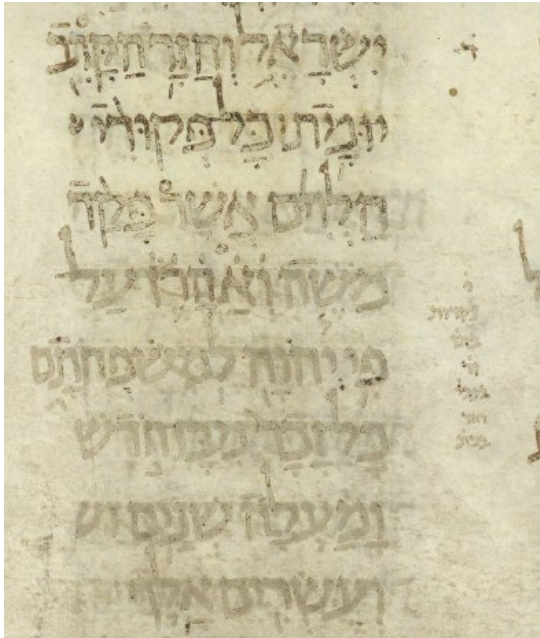
(10) בראשית כז-מא-כח:ו

(מא) וישטם עשו את-יעקב על-הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את-יעקב אחי: (מב) ויגד לרבקה את-דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: (מג) ועתה בני שמע בקלי וקום ברח-לך אל-לבן אחי חרנה: (מד) וישבת עמו ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: (מה) עד-שוב אף-אחיך ממך ושכח את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: (מו) ותאמר רבקה אל-יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם-לקח יעקב אשה מבנות-חת פאלה מבנות הארץ למה לי חיים: (א) ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא-תקח אשה מבנות כנען: (ב) קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח-לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: (ג) ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: (ד) ויתן-לך את-ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את-ארץ מגריך אשר-נתן אלהים לאברהם: (ה) וישלח יצחק את-יעקב וילך פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: (ו) וירא עשו כי-ברך יצחק את-יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא-תקח אשה מבנות כנען: (ז) וישמע יעקב אל-אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם:

Aleppo Codex

Damascus Codex

Leningrad Codex

